

Mật Khu Cây Gáo Và Trận Tao Ngộ Chiến Đầu Xuân

Trần Văn Trung / Bắc Phong Sài Gòn

Trích Tuyển tập "Những Trận Đánh Không Tên Trong Quân Sự" sẽ ra mắt tại Nam Cali ngày 08/02/2003 và Bắc Cali ngày 15/02/2003. Sách dày 420 trang bìa 4 màu, gồm 21 tác giả với 34 truyện/ky Giá bán mỗi cuốn 25US ; sẽ trích ra 5US/cuốn để giúp đỡ anh em TPB/VNCH. Liên lạc: nsvietnam@yahoo\com .

* * *

Chuẩn úy Trung đội trưởng Trần Văn Trung thuộc lò Thủ Đức 6/68 vừa ra trường, được chuyển về Sư Đoàn 18BB. Trung nắm trung đội, đơn vị nhỏ xíu thuộc loại thẩm quyền, cha mẹ đặt đâu thì ngồi đó, nhận lệnh là thi hành Mùa xuân 1970, Đại đội Trung đóng quân chờ ăn Tết ở Kiệm Tân, Giốc Mơ, Gia Kiệm Trước Tết, cái lon chuẩn úy trên vai Trung bỗng nặng thêm vì cơn bệnh của Đại đội trưởng Ngô Văn Tân Đang hao hức chuẩn bị các ngày vui với anh em trong trung đội, thầy trò đa số còn trẻ măng, Trung nhận lệnh trình diện Tiểu đoàn trưởng Vừa đi Trung vừa lẩm bầm:

- Sắp Tết, chưa chi đã trình diện ông "Hắc thần". Chẳng biết có chuyện gì đây!

Tiểu đoàn trưởng Đỗ Văn Tân như một pho tượng đồng đen đón Trung ở cửa văn phòng Tiểu đoàn Trung vừa bỏ tay chào xuống là ông Tiểu đoàn trưởng vô đề ngay:

- Đại đội trưởng Ngô Văn Tân của cậu bệnh lên, bệnh xuống hoài. Vừa đi trạm xá rồi chuyển đi Tổng Y Viện Cộng Hoà rồi. Đại đội phó nghỉ phép dài hạn Trong các Trung đội trưởng, cậu là người lý đòn và chịu chơi nhất, lại có võ nghệ cao cường, trong thời gian anh Ngô Văn Tân vắng mặt, cậu, Trung đội trưởng Trung đội 1, được Tiểu đoàn giao thêm trách nhiệm Đại đội phó Đại đội 3. Kể từ hôm nay, cậu coi luôn Đại đội 3!

Trung nhận lệnh trong tư thế nghiêm, hai vai bỗng thấy nặng nặng Thấy Trung làm thinh, mặt có vẻ hơi căng, Tiểu đoàn trưởng nhắc lại lệnh:

- Chuẩn úy Trần Văn Trung, Trung đội trưởng Trung đội 1 kiêm Đại đội phó Đại đội 3, xử lý thường vụ quyền Đại đội trưởng Đại đội 3! Nghe rõ

- Rõ 5 thẩm quyền!

- Xong! Anh về! Chúc Trung và anh em Đại đội 3 một cái Tết vui vẻ! Nhớ chúng ta còn trong tình trạng chiến tranh, vui xuân nhưng cẩn thận!

Trung giơ tay chào vị Tiểu đoàn trưởng của mình và quay lưng ra về Nhảy lên nắm Đại đội trước Tết là một gánh nặng bất đắc dĩ "Coi mấy chục thắng thì còn nhậu lai rai được, coi cả Đại đội trăm thắng là mệt ngắt ngự Thắng nào cũng đòi về thăm nhà, chuẩn úy chịu chơi trong Trung đội thì được, chịu chơi cả đại đội thì đi tù!" Trung nghĩ thầm trong bụng

Một vài tiếng pháo trẻ con chơi đi đệt nổ sớm, Trung nghĩ đến những ngày vui, nghĩ đến trách nhiệm mới, thử thách mới. Một chút tự hào trong lòng Trung bỗng vút lên cao cùng bước chân đi: " Ừ! thì nắm luôn Đại đội cũng ngon chứ sao! Nhứt xanh cổ, nhì đỏ ngực! Nhưng Trời thương thì sợ gì!"

Lính Đại đội 3 đa số là dân Giốc Mơ, Gia Kiệm Cả Đại đội được lệnh đóng quân ở vùng này từ 23 Tết để giữ an ninh cho dân ăn Tết Thế nên Đại đội 3 được coi như ăn Tết tại nhà Lính ăn Tết tại địa phương mình coi như trúng số Trong cái nhộn nhịp háo hức của không khí Tết, Trung thấy những nét vui trên mặt mỗi người lính của đơn vị mình Là một chuẩn úy trẻ, ra trường chưa bao lâu nhưng lì đòn, chịu chơi và năng động nên "Hắc Long" mới chiếu tướng lồi lên làm Đại đội phó, xử lý quyền Đại đội trưởng

Buổi sáng, nắng xuân phơi phới trên đường Trung mặc quân phục chỉnh tề đi thăm các Trung đội. Hơi hám mùa xuân làm cho người ta dễ tánh và dễ chịu. Khi Trung ghé trở lại quán cà phê, lính Đại đội 3 đã có mặt vây ông quyền Đại đội trưởng vào giữa:

- Chuẩn úy chưa lên lon mà lên chúc ngon lành!

- Bộ tụi mày tưởng lên chúc là sướng hả Tao giao cái Đại đội này cho mày, mày dám nhận không Đứa nào ngon dám nhận, đứng dậy, giơ tay lên tao coi! Làm Trung đội trưởng, tao còn lai rai với tụi mày, ôm cái gánh Đại đội trưởng của ông Tân để lại, tao đâu còn xả lảng ba chai! Càng cao danh vọng thì càng nhiều gian nan đó em ơi!

- Thôi bây giờ lên chúc, chuẩn úy khỏi cần đãi tụi tui. Tụi tui biết chuẩn úy chịu chơi, sáng mai 30 Tết cuối năm cho tụi tui về nhà với gia đình một bữa! Không có gì đâu!

- Rồi chỉ một mình tao ở lại ôm súng chạy gác ban đêm thay tụi mày

Nói thì nói. Trung thương lính, nên mềm lòng, liều du di cho anh em "dù" khỏi đơn vị về nhà vui xuân một ngày, và dặn phải trở lại đơn vị vào trưa mừng một Tết

- Tụi mày mà không về đúng hẹn, trưa mừng một Tết "Mặt Trời" thăm đơn vị là bỏ mẹ cả lũ!

Sáng 30 Tết, xui tận mạng Trung giật bắn người khi hay tin "Mặt Trời 18", Tư lệnh Sư Đoàn, Chuẩn tướng Lâm Quang Thợ đến thăm và kiểm soát quân số các đơn vị Trung kêu khổ:

- Tụi mày giết tao rồi! Tao mới nắm quyền Đại đội 3 mà Đại đội vắng mặt hơn nửa, chắc tao độn thổ trước ông tướng Tư lệnh!

Tướng Thợ đứng trước hàng quân Cả đại đội vồn vện chỉ còn 40 mạng Trung chào vị Tư lệnh và sẵn sàng nhận bất cứ hậu quả nào giáng xuống Tướng Thợ nhìn khắp hàng quân, lạnh lùng:

- Cả Đại đội 3 chỉ còn lại hơn một Trung đội cộng! Chuẩn úy cho anh em đi đâu

- Thừa Chuẩn tướng! Tôi mạn phép cho anh em nhà gần về thăm nhà và mai mừng một Tết trở lại đơn vị!

- Thế đêm nay Việt cộng tấn công Kiệm Tân, lính đâu để anh điều quân trong vùng trách nhiệm

- Thừa Chuẩn tướng Tư lệnh! Tôi nhận lỗi!

Các sĩ quan tháp tùng, các Đại đội trưởng, Tiểu đoàn trưởng lo lắng cho Trung, dăm dăm nhìn vào người chuẩn úy trẻ bị Mặt Trời chiếu tượng Trung đứng trong thế nghiêm chờ đợi. Mặt lạnh như đồng, chấp nhận hậu quả Cả quân số Đại đội 3 còn lại cũng đứng như trời trồng, liếc nhìn người sĩ quan trả chịu chơi và lì đòn của mình, họ bỗng thương Trung, và một sợi giây vô hình đã gắn bó thầy trò Trung thành một khối. Tướng Tư lệnh nghiêm mặt, quay qua người sĩ quan tùy viên và Tiểu đoàn trưởng Đỗ Văn Tân:

- Phạt 15 ngày trọng cấm Chuẩn úy Trần Văn Trung Quân số Đại đội 3 còn lại cấm quân, ngay chiều hôm nay, 30 Tết, lệnh Chuẩn úy Trung đưa Đại đội mở cuộc hành quân độc lập vào mặt khu Cây Gáo!

"Phạt 15 củ thì cũng phải thôi! Nhưng chơi cái trò bắt đi hành quân đêm 30 Tết trong lúc cả Tiểu đoàn còn lại đón Giao Thừa thì hơi ác!" Trung nghĩ trong bụng Sau khi phái đoàn "Mặt Trời" lớn nhỏ ra về, Trung đứng trước hàng quân:

- Anh em nhận rõ tình huống của Đại đội chưa Nghe rõ lệnh của Mặt Trời chưa

- Rồi! Chấp nhận Chuẩn úy! Hành quân thì hành quân chứ sợ gì! Nhắm nhò gì ba cái Tết lẻ tẻ!

- Tất cả anh em chuẩn bị! Thường vụ Đại đội lên Tiểu đoàn nhận tối đa lựu đạn mi ni và đạn M16. Tối nay tụi mình xông đất mặt khu Cây Gáo thăm Việt cộng!"

Đêm 30 Tết, Trung dắt một toán quân vồn vện 40 người, chỉ khoảng một Trung đội cộng, âm thầm di quân trong màn đêm đen kịt sau khi họp các sĩ quan Trung Đội và các Tiểu đội trưởng để cùng nghiên cứu cấp tốc bản đồ hành quân Không một tin tức tình báo nào được cung cấp Lệnh phạt 15 củ, lệnh phạt hành quân đổ trên đầu Trung và Đại đội là hậu quả của cái chịu chơi. Trung không ân hận Cả Đại đội không ai tiếc nuối ánh

đèn sau lưng khi quay lại. Tiếng pháo Giao Thừa vang vang giữa đêm và xa dần trong rừng thẳm Tất cả đều im lặng như ngậm tằm Tất cả đều im lặng vô tuyến Ba giờ sáng Mồng Một Tết, Trung cho anh em ngủ đêm trong rừng chờ trời sáng

Buổi sáng, mặt trời lờn vờn trên các tàng cây, sương đọng thành giọt trên cỏ non, trên cành lá, trên nón sắt, trên đầu súng Tiếng chim hót, mùi ẩm của rừng Cả Đại đội chuẩn bị di quân tiếp Sáng nay là sáng Mừng Một Tết mà rừng cây lại rất vô tình, một ngày cũng như mọi ngày nghìn năm, muôn thuở Rừng xanh không ăn Tết Tết không có dưới đôi giày sô, trong ba lô, trên vai áo trận, tất cả dăm dăm nhìn về phía trước, đạn lên nòng chờ khai hỏa bất cứ lúc nào. Lại hết một ngày dò dẫm trong rừng không đụng địch

Trưa Mừng Hai Tết, Trung cho anh em dừng quân, ăn Tết với gạo xấy. Trung trải tấm bản đồ trước mặt các Trung đội trưởng:

- VC chắc cũng bỏ rừng về thành ăn Tết nên mình chưa gặp thằng nào. Nhưng bây giờ là tụi mình đang lọt giữa mật khu Cây Gáo, phải vô cùng thận trọng!

Một sĩ quan Trung đội trưởng nhìn chăm chăm vào khoảng lán phía trước và nói như góp ý:

- Chúng ta sẽ tránh lán trống, đi bọc sâu trong rừng để tránh vị lộ Chỉ có mấy chục tay súng mà đụng tụi nó cấp tiểu đoàn là bỏ xác trong mật khu!

Lời nói phát ra như một sự cảnh báo nghiêm trọng Chợt không khí như căng thẳng cả Đại đội. Trung thấy trách nhiệm của mình đối với anh em giữa khu rừng này nặng hơn lúc đứng trước hàng quân ở Kiệm Tân với lệnh phạt 15 củ của tướng Lâm Quang Thọ 15 củ là con số không to tướng đối với Trung lúc này, chạm địch giữa rừng ngày Mồng Hai Tết mới là oan nghiệt:

- Anh em khỏi lo! Số tôi cầm quân mát tay! Quần hết mật khu Cây Gáo rồi về ăn Tết muộn, tôi hứa bỏ nguyên tháng lương say xả lảng với cả đại đội! Ế! Không có vũ tay! Bộ muốn chết hả!

Trung giơ tay chặn mấy người lính và ra lệnh:

- Mình đi tiếp! Đi bọc vô rừng!

Mặt trời hơi chênh chếch về phía Tây. Trung vừa nghiêng người lách qua mấy hàng giây leo, bỗng nhiên anh dừng lại, thủ hiệu báo động được chuyển đi toàn đơn vị Tất cả trong tình trạng tác chiến khẩn cấp Quay sang người hạ sĩ quan truyền tin Đại đội đi cạnh, Trung hỏi nhỏ:

- Cậu có ngửi thấy gì không

Người hạ sĩ quan "thuốc Lào", mặt nghiêm trọng thấy rọ Anh thì thào::

- Địt mẹ, đúng rồi ông thầy ơi! Mùi thuốc Cẩm Lệ!

- Lỗ mũi mày ngửi đúng 5! Vậy là tụi nó sát bên đầu đây! Tao không thể nào làm được!

Trung ra hiệu toàn đơn vị tiến quân thận trọng về hướng gió, đạn đã nằm sẵn trên nòng các khẩu M16, mấy chục ngón trở cong sát cò súng ... Một bước hai bước ba bước Bỗng một khoảng cách không xa, chừng không tới 50 thước, hai bóng đen nghe tiếng động, nhô ra, bất ngờ thấy địch sát bên cạnh, quăng ống thước Lào và khai hỏa, vừa bắn vừa chạy. Tràn đạn AK hoảng hốt bốc ngược lên tàng cây, nhưng mấy chục khẩu M16 đồng loạt nạp thẳng vào mục tiêu cận điểm ở thế ngang, hai thân người ngã gọn xuống lảng cỏ như hai cây chuối bị chặt gọn

Nhận rõ đây là toán gác của địch, và đơn vị địch có thể là một đơn vị nhỏ, một bộ chỉ huy hay một kho chứa hoàn toàn nằm trong tầm tác xạ, Trung cho đơn vị càn ào ạt qua hướng mục tiêu. Quả không sai, trước mắt anh là những nhà kho bằng tranh và lá cây. Bị tấn công bất ngờ và chớp nhóng, toán quân giữ kho vừa kịp bung khỏi vòng lúc đang ngủ trưa và một số đang chụm đầu hút thuốc Lào, chụm súng bắn trả, nhưng M16 đã đan lưới lửa chụm thẳng vào họ, M79 tới tấp trực xạ vào các nhà kho. Ầm! Ầm! ... Tiếng súng nổ tung cái tĩnh mịch của rừng già, một số cộng quân chưa kịp kéo dài cái cảm giác kinh hoàng giữa mật khu mà họ nghĩ là an toàn, đã bị quét sạch khỏi vòng chiến Trung cho anh em vượt qua mục tiêu, tạo thành một vòng đai an toàn bọc quanh kho hàng VC, trong lúc toán khác lục soát vị trí chiếm đóng Đơn vị gác kho của địch chỉ khoảng một trung đội trừ vài chục tên, bị tấn công phủ đầu bất ngờ ngay khi họ không chuẩn bị nên đa số bị đốn ngã trong những phút chạm súng đầu tiên

Trung và người hạ sĩ quan truyền tin dựa lưng vào một gốc cây to giữ thể anh toàn, bốc ống liên hợp:

- Hắc Long! Hắc Long! Hoàng Mai gọi!

- Hắc Long nghe! Hai bữa nay tụi mày im lặng vô tuyến kỳ quá vậy!

- Gia đình con cái Hoàng Mai vừa hốt được một đồng quạ Tết gồm một hầm súng, lương thực và 15 VC đi phép dài hạn tại chỗ!

- Ê! Hoàng Mai! ĐM bộ tụi mày muốn rút về ăn Tết hay sao nên phạ sảng phải không

Trung biết là cấp chỉ huy của mình không ngờ, và không tin chiến quả Mừng Hai Tết của gia đình Hoàng Mai, anh nói vào máy bằng giọng vô cùng nghiêm trọng và khẩn cấp:

- Hắc Long! Xin nhắc lại cho rõ! Hắc Long trình thẩm quyền và Mặt Trời cho đưa thêm quân vào gấp để tăng cường an ninh cho gia đình Hoàng Mai và chuyển chiến lợi phẩm về hậu cứ! Nghe rõ

Hắc Long tức danh hiệu của Tiểu đoàn trưởng Đỗ Văn Tân, tự Tân Đen Hynos của Tiểu đoàn 2, Trung đoàn 43, SDD 18, và Hoàng Mai chính là danh hiệu của Trần Văn Trung, quyền Đại đội phó Đại đội 3, hiện đang nằm giữa mặt khu Cây Gáo đúng Mồng Hai Tết

Tiểu đoàn trưởng Đỗ Văn Tân ngạc nhiên và mừng rỡ trước chiến tích của đàn em Ông bốc máy:

- Hắc Long gọi Bắc Đầu! Hắc Long gọi Bắc Đầu!

- Bắc Đầu nghe!

- Trình Bắc Đầu! Gia đình Hoàng Mai chạm địch ngay trong mặt khu, đang chiếm kho lương thực và vũ khí địch với 15 VC đi phép dài hạn Thiết hại về phía ta: không! Hoàng Mai yêu cầu gửi toàn bộ gia đình tôi vào mặt khu để tăng cường Hoàng Mai và vận chuyển chiến lợi phẩm Nhiều vũ khí, đạn dược và lương thực chưa kiểm soát hết Trình thẩm quyền Bắc Đầu!

Đại tá Trần Văn Nhựt, Trung đoàn trưởng Trung Đoàn 43, danh hiệu Bắc Đầu, bật dậy khỏi ghế ngồi và lệnh:

- Anh thỏa mãn gấp lời yêu cầu của Hoàng Mai! Chiều đang xuống, cho anh em hội ngộ với Hoàng Mai trước khi đêm đến! Tôi sẽ trình sự việc lên chuẩn tướng tư lệnh ngay!

Đại tá Nhựt theo dõi và hồi thúc Tiểu đoàn gọi quân gấp vô mặt khu Cây Gáo trước khi trời tối. Ông ngại một bộ phận lớn của địch sẽ trở lại tấn công Đại đội 3 vào ban đêm để trả thù và di chuyển kho vũ khí, lương thực đi nơi khác Ông trình sự việc lên Tư lệnh sư đoàn Sáng hôm sau, Mừng Ba Tết, tướng Lâm Quang Thơ ra lệnh phá một bãi đáp trực thăng ngay giữa mặt khu Cây Gáo và chuyển toàn bộ chiến lợi phẩm vũ khí, đạn dược các loại về Kiệm Tận Toàn đơn vị của Trung cũng được trực thăng bốc về hậu cứ còn nguyên vẹn quân số như lúc ra đi vào đêm 30 Tết

Ngày Mừng 5 Tết, Sư đoàn 18 cho mở một cuộc triển lãm vũ khí VC thu được tại chợ Giốc Mơ, ngay trước nhà thờ Tin Đại đội 3 đột kích VC ngay trong mặt khu Cây Gáo, thu được một số chiến lợi phẩm quan trọng, địch quân tổn thất nhân mạng 15 mà Đại đội 3 không bị thương vong người nào là một biến cố đặc biệt thích thú trong ba ngày Tết, được truyền miêng khắp vùng Giốc Mơ, Kiệm Tận Đồng bào và quân cán chính các cấp tập trung đông đảo xem vũ khí VC, đồng thời coi mặt mấy ông lính Đại đội 3 chịu chơi. Cả vùng Kiệm Tân sau đó đều biết chính Đại đội thiếu quân số này, vì chuẩn úy Trung cho lính dù về nhà ăn Tết, đã bị ông Tư lệnh ký củ và phạt đi hành quân ngay chiều 30 Tết

Trước hàng quân và đồng bào và quý Cha trong vùng, tướng Lâm Quang Thơ tuyên bố:

- Với tư cách tư lệnh Sư đoàn, tôi ngợi khen toàn thể anh em các cấp Đại đội 3/Tiểu đoàn 2 về thành quả trong trận đột kích mặt khu Cây Gáo với số chiến lợi phẩm quan trọng tịch thu được của địch và số thiết hại 15 xác địch bỏ lại trận địa. Về lệnh phạt của chuẩn úy quyền Đại đội trưởng Trần Văn Trung, tôi sẽ cứu xét sau!

Toàn Đại đội và cả chuẩn úy Trung lồng ngực như trương lên hãnh diện trước đồng vũ khí thu được đang triển lãm trước đồng bào. Đứng đầu hàng quân, mọi người chăm chú nhìn Trung sau khi biết Trung bị phạt

15 củ, và với chiến tích này, thượng cấp vẫn chưa tha, vẫn ngậm 15 củ của Trung để còn chờ cứu xệt Trung bổng bước khỏi hàng quân, đứng nghiêm, đưa tay chào vị tướng Tư lệnh Sư đoàn và đồng dặc:

- Trình Chuẩn tướng tư lệnh! Chuẩn tướng quyết định sao cũng được, nhưng tôi chỉ xin Chuẩn tướng mấy điều: bỏ lệnh phạt của tôi để tôi khỏi ảnh hưởng trong đời binh nghiệp Tôi không cần huy chương Và với chiến công này của đơn vị tôi, xin Chuẩn tướng thưởng xứng đáng cho anh em thuộc cấp dưới quyền tôi!

Tướng Lâm Quang Thợ trầm ngâm, ông nhìn đồng chiến lợi phẩm, nhìn toán lính trẻ đại đội 3, nhìn khắp lượt quan khách Bầu không khí bổng yên lặng, đợi chờ Đường như ông cảm thấy có một chút khe khát với thuộc cấp Và cuối cùng ông phá vỡ sự im lặng:

- Tất cả hạ sĩ quan, binh sĩ tham dự trận đánh, có thâm niên trên 6 tháng, mỗi người được thăng lên một cấp Thành phần còn lại, từ sĩ quan và các cấp trở xuống không đủ thâm niên, mỗi người được ân thưởng một anh dũng bội tinh, trừ Chuẩn úy quyền Đại đội trưởng Trần Văn Trung Lệnh phạt 15 ngày của Chuẩn úy Trần Văn Trung được huỷ bỏ!

Tất cả đồng bào và quan khách tham dự buổi lễ đồng loạt nổ vang những tràng pháo tay. Sau khi tan hàng, Mừng Sáu Tết, thầy trò Trung chụm đầu kể chuyện cuộc hành quân bất đắc dĩ lý thú, ù và "xả láng" buổi tiệc Tết muộn linh đình như lời hứa của Trung trong mật khu VC trước đó mấy hôm Trung quay sang người hạ sĩ quan trẻ nhất đại đội, trẻ nhất Tiểu đoàn, Tung sĩ nhất Nguyễn Định, 22 tuổi, vừa lên Thượng sĩ:

- Ê! Định! Thường thì Thượng sĩ là mấy ông già đi lính thâm niên cú để, mà trẻ măng, miệng như còn hôi sữa mà mang lon Thượng sĩ coi chừng quân cảnh hời giầy đó!

- Thì trưa nay trên đường đến nhà con bò, đã bị quân cảnh chặn hỏi giấy rồi, ông thầy lo đã quá trễ!

- Có sao không

- Tôi bảo lính 18, đại đội 3 thứ thiệt vừa đánh trận mật khu Cây Gáo vệ Tướng Thợ mới gần lon Ông trung sĩ quân cảnh nói "À tôi biết rồi!" và chào tôi cái cụp ngon lành!

Trung vui lây cái vui của anh em và cảm thấy hạnh phúc với đơn vị trong ba ngày xuân.

Toàn bộ chiến lợi phẩm do thầy trò Trung lấy được bổng thành chiến tích của đại gia đình Sư Đoàn 18 trong những ngày đầu xuân Một tuần sau đó, các vũ khí tịch thu được của địch được chuyển tiếp lên Long Khánh cho một cuộc triển lãm tiếp theo tại sân vận động Xuân Lộc với sự có mặt của tướng Đỗ Cao Trí.

Nhìn các giá đặt vũ khí các loại của Nga, Trung cộng và Tiệp Khắc, Trung quên mất những ngày Tết căng thẳng lợi rừng trong mật khu địch, và mùa xuân cũng hiện ra thật đẹp dưới trời Long Khánh xanh bóng lá cao su.

Bắc Phong Sài Gòn viết theo lời thuật của Cựu Đại úy Trần Văn Trung/ SD18